

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 42.

Sjerde Sessions tredie Samling.

Tolvte Møde.

Torsdagen den 30te Juni.

(Fort.)

Næe (fortsat): Man havde ventet, at den Postreform, hvortil der trænges meget, og hvorom der har været talt og skrevet i flere Aar, vilde være traadt i Kraft allerede fra det nye Finantsaars Begyndelse i April; men, da det ikke er skeet og man Intet derom har hørt, saa er der opstaaet baade Nysgjerrighed efter, hvorfor de ikke ere komne istand, og Forventning om, at de ret snart maae blive gennemførte; jeg skal blot holde mig til Forventningen, og det er egentlig ikke saa meget, for at rette et Spørgsmaal til den ærede Finantsminister, der muligens angaaende denne særegne Gjenstand, uden at have Meddelelser fra vedkommende Bestyrelse ved Haanden, ikke kan give en saa bestemt Oplysning, at jeg har paa givet Foranledning taget Ordet derom, som for at lægge paa Sinde, at saadanne lovede Reforme ikke udeblive for længe, men ret snart træde i Kraft, især da den Forudsætning, der jo har været tilføiede, at Pengene skulde bevilges dertil, er traadt i Virkelighed ved de forstjellige provisoriske Bevilningslove, som ere givne.

Finantsministeren: I sidste Henseende kan jeg ikke være ganske enig med den ærede Rigsdagsmand. Det er netop en Følge af, at den Finantslov, som nu behandles, ikke tidligere er givet, at de tilstjete nye Postlinier, som ellers vilde være aabnede fra 1ste April d. A., endnu ikke ere aabnede, idet disse, ifølge min udtrykkelige Bestemmelse, ere udsatte, fordi jeg i de foreløbige Indtægts- og Udgiftsbevillinger kun har troet at have havt Hjemmel for de Udgifter, som støttede sig til de hidtil gjæl-

dende Regler, og dette atter kom indenfor Grænserne af det fremlagte Forslag. Derimod har jeg ikke anseet mig berettiget til at anordne nye Udgifter, uagtet de maatte være indenfor Grænserne af selve Finantsforslaget, naar de ikke tillige havde Hjemmel i ældre Finantslove, hvorfra der kun er skeet een Undtagelse, i et aldeles paatrængende Tilfælde, hvor Statens Lærv vilde lide mere ved, at man Intet foretog sig og udsatte Sværksættelsen, indtil den fornødne Pengebevilling ved selve Finantsloven blev givet. Det er altsaa af reent constitutionelle Grunde, at jeg i dette Tilfælde har handlet, som jeg har.

L. Jensen: Jeg har her Bilagene for mig til Finantsbudgettet, hvor der er tilføiet nogle Poster til Udvidelse af Postgangen; jeg ønsker meget, at den ærede Finantsminister vil udvide Postgangen mellem Thisted og Aalborg, som dreier sig fra den nordlige Landevei ved Hjerritslevkro, over Limfjorden ved Agerfund for at Posten kan tage Løgstør- og Ribe-Post med til Aalborg; jeg skulde meget ønske, at Finantsministeren vilde agte paa denne Udvidelse, nemlig, at Postgangen igennem Osterhan Herred maatte udvides. Der vilde der ved spares overordentlig meget for Hvetboe Herreds Post, idet at derved Posten, istedetfor at gaae til Aalborg, som den nu gjør, kunde aflægge sine Postfager i Aaby-Kro, hvor en Postexpedition maatte oprettes, og at Han Herredernes Post kunde medtage disse. Der spares 3 Mill derved. Skulde den høitærede Finantsminister finde sig bespøiet til at give denne Postgang en saadan Udvidelse, saa vilde han virkelig blive meget takket derfor, og det vilde blive til meget stort Gavn for Beboerne i begge Herrederne.

Schærning: Jeg veed ikke, om det ærede